

Nr 143.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1927 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till överenskommelse angående kronans gruvegendom i Skelleftefältet jämte i ämnet väckta motioner.

(4:e avd.)

Uti en till riksdagen den 18 mars 1927 avlåten proposition, nr 230, har Kungl. Maj:t under återopande av det vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden nämnda dag föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att å statens vägnar i enlighet med ett propositionen bilagt förslag träffa överenskommelse med Skellefteå gruvaktiebolag angående kronans gruvegendom i Skelleftefältet.

Ifrågavarande förslag till överenskommelse är såsom bilaga fogat vid detta utlåtande.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

I sammanhang med Kungl. Maj:ts förevarande förslag har utskottet till behandling förehaft två i ämnet väckta motioner.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 346, har herr *C. Lindhagen* hemställt, att riksdagen ville antingen, med avslag å propositionen nr 230 om Skelleftefältet, hemställa hos Kungl. Maj:t om nytt förslag med iakttagande av de i motionen under kapitelrubrikerna 1)–5) gjorda erinringar och yrkanden, eller ock omedelbart vidtaga de förändringar eller tillägg i propositionen, som av nämnda erinringar och yrkanden kunna föränlidas.

Herr *P. A. Hansson* m. fl. har i en inom andra kammaren väckt motion, nr 474, yrkat, att förevarande proposition, nr 230, icke må av riksdagen bifallas samt att det framlägges nytt förslag om utnyttjande av statens gruvegendom i Skelleftefältet, som bättre än det föreliggande tillgodoser statens fiskaliska intressen och giver staten möjlighet att öva inflytande på gruvegendomens utnyttjande.

Beträffande de av motionärerna till stöd för ifrågavarande framställningar anförda skäl får utskottet hänvisa till motionerna.

Kungl. Maj:ts förevarande proposition innefattar förslag om bemyndigande att till Skellefteå gruvaktiebolag för en tid av 60 år utarrendera statens gruvegendom inom det s. k. Skelleftefältet.

*Utskottets
yttrande.*

Såsom motionsvis framhållits, hava undersökningarna av ovannämnda fyndigheter ännu icke fortskridit så långt, att något mera tillförlitligt begrepp om deras omfattning och värde kunnat vinnas. Att under sådana förhållanden nu fatta beslut för så lång framtid om dispositionsrätten över ifrågavarande gruvegendom synes utskottet icke vara välbetänkt och detta i all synnerhet som staten enligt avtalet skulle bliva så gott som helt utestängd från möjligheten till inflytande över att fyndigheterna på ett rationellt sätt exploateras. Överhuvud hava inga garantier lämnats för att ifrågavarande mineraltillgångar för framtiden nyttiggöras på ett lämpligt sätt. Härtill kommer, att grunderna för beräkningen av det staten tillkommande vederlaget för upplåtelsen av gruvfälten synas för staten mindre fördelaktiga.

I betraktande av dessa omständigheter har utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka, att det i propositionen begärda bemyndigandet nu lämnas Kungl. Maj:t.

Under återopande härav hemställer utskottet,

a) att Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke må av riksdagen bifallas;

b) att de av herr Lindhagen och herr P. A. Hansson i Stockholm m. fl. i ämnet väckta motionerna (I: 346 och II: 474) må anses besvarade med vad utskottet sålunda anfört och hemställt.

Stockholm den 24 maj 1927.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 139.

*Bilaga.***Förslag**

till

Avtal.

Mellan svenska staten, å ena sidan, och Skellefteå gruvaktiebolag, nedan kallat bolaget, å andra sidan, är, i ändamål att, i den mån ekonomiska och tekniska betingelser föreligga, till gemensam fördel utnyttja de fyndigheter, som finnas inom nedan angivna område (»socknarna»), vare sig dessa fyndigheter tillhöra den ena eller andra av de avtalsslutande parterna, följande överenskommelse träffad.

§ 1.

Bolaget arrenderar statens nu ägda och framdeles förvärvade gruvegen-
dom inom ett område omfattande inom Västerbottens län Skellefteå, Jörns,
Norsjö och Malå socknar samt den del av Lycksele socken, som ligger norr
om linjen från rågångshörnet Lycksele—Norsjö—Kalvträsk till rågångs-
hörnet Lycksele—Sorsele—Stensele, ävensom inom Norrbottens län den del
av Arvidsjaur socken, som ligger söder om linjen från rågångshörnet Jörn
—Arvidsjaur—Piteå till rågångshörnet Arvidsjaur—Malå—Sorsele, vilket
område här nedan kallas »socknarna».

§ 2.

Arrendetiden skall utgöra tiden från det detta avtal träder i kraft —
vilket sker i och med att det av båda kontrahenterna undertecknats —
intill utgången av sextionde kalenderåret efter det år, under vilket ikraft-
trädandet sker, eller den tidigare tidpunkt avtalet eventuellt upphör på
grund av uppsägning jämlikt §§ 8, 12 eller 16.

§ 3.

Mom. 1. I den genom detta avtal upplåtna gruvegendomen inbegripas såväl
inmutare- och jordägarandelar i utmåslagda malmfyndigheter i den mån
de tillhöra staten som enligt 30 § gruvstadgan inlösta områden i dagen.

Mom. 2. Den under tiden för upplåtelsen brutna malmen, vartill i detta
avtal räknas alla inmutningsbara mineral och de övriga produkter, som
eventuellt kunna under arrendetiden utvinnas ur gruvegendomen, skall vara
bolagets egendom.

§ 4.

Mom. 1. Staten förbinder sig att giva bolaget del av resultaten av alla
sina verkställda undersökningar och beräkningar, inklusive kartor och andra

handlingar rörande den upplåtna gruvegendomen samt om dennas tillgodogörande.

Mom. 2. Så snart staten under arrendetiden på grund av jordägande, genom inmutning eller på annat sätt blir ägare till gruvegendom inom »socknarna», skall statens rätt att tillgodogöra densamma omedelbart tillkomma bolaget i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

§ 5.

Staten lämnar, i den mån gällande lagstiftning medgiver, bolaget rätt att fritt inmuta på kronojord inom »socknarna» respektive, därest blivande lagstiftning skulle komma att lägga hinder i vägen därför, rätt att på annat sätt utan särskild ersättning till staten förvärva motsvarande utnyttjningsrätt till malmfyndigheter å kronojord inom »socknarna». Sålunda tillkommen gruvegendom skall tillfalla staten och ingå i arrendet enligt detta avtal. Under arrendetiden är dock bolaget befriat från erläggande av arrendeavgift för den hälft av gruvegendomen, som motsvarar inmutareandelen.

§ 6.

Mom. 1. Bolaget äger under arrendetiden rätt att få åt sig på arrende under högst 50 år upplåten sådan staten tillhörig mark inom »socknarna», som är behöflig för gruv- och förädlingsanläggningar med därtill hörande transportvägar, upplagsplatser, bostäder etc. Med sådan staten tillhörig mark avses mark, som står under domänstyrelsens förvaltning och icke disponerats för visst ändamål.

Å sålunda upplåtet markområde befintlig skog må ej fällas utan föregående utsyning av vederbörande jägmästare och skall av bolaget lösas efter jägmästarens värdering enligt vid avverkningstillfället gängse pris i trakten.

Den årliga arrendeavgiften därför skall utgöra 6 procent av det arrenderade områdets värde vid tiden för sådant arrendes ikraftträdande, beräknat efter de värderingsgrunder, som i trakten allmänt gälla för liknande mark och med hänsyn till förhållandena å platsen före utarrenderingen. Avgiften för sådant markarrende erlägges för kalenderår före dettas utgång.

Den sålunda bestämda arrendeavgiften skall vid början av varje ny tioårsperiod kunna på statens eller bolagets yrkande underkastas revision med hänsyn till inträffade förändringar i det allmänna markvärdet.

Mom. 2. Bolaget äger rätt att uppsäga varje dylikt arrende att upphöra ett år efter uppsägning. Tiden för dylikt arrende skall vara oberoende av tiden för arrendet av statens gruvegendom; dock skall, då arrende av staten tillhörig gruva upphör, arrendet av sådan mark, som är nödvändig för gruvrörelsens bedrivande i ifrågavarande gruva, samtidigt upphöra.

Mom. 3. Bolaget är skyldigt att vid frånträdande av arrende enligt denna paragraf betala ersättning för den nedsättning i områdets vid arrende-

tillträdet åsatta värde, som må hava åsamkats området i fråga under arrendet.

Mom. 4. Bolaget är skyldigt att utan avkortning å arrendeavgift eller ersättning annorledes svara för alla skatter och utskylder, av vad slag de vara må, som kunna åvila på grund av bestämmelserna i denna paragraf upplåtet område.

§ 7.

För utnyttjandet av den genom detta arrendeavtal upplåtna gruvegen-
domen betalar bolaget till staten en arrendeavgift motsvarande hälften av
det överskott, som enligt nedan angivna grunder beräknas uppstå på den
malm, som av bolaget brytes i och bortföres från statens gruvor och gruv-
andelar i »socknarna». Malmen betraktas härvidlag såsom bortförd, så
snart den, även om den är osåld, borttransporterats från upplag i gruvans
närhet till skeppningshamn, förädlingsverk eller därmed jämförlig plats.

Nämnda överskott skall för varje kalenderår beräknas på följande sätt:

Först beräknas saluvärdet vid gruvan vid kontant försäljning av all från
statens gruvor och gruvandelar härstammande, av bolaget under ifrågava-
rande år bortförd malm i det tillstånd, vari den — eventuellt efter skräd-
ning eller anrikning — befinnes vid avsändningen. För malm, som avses
att tillgodogöras i bolagets egna förädlingsverk, fastställes saluvärdet av en
nämnd av tre personer, av vilka en utses av staten, en av bolaget och den
tredje av Tekniska högskolans styrelse för en tid av tre år i sänder. Nämnd-
en sammanträder en gång årligen eller eljest när det av part påkallas.
Kostnaderna för nämnden betalas av bolaget. Värdet skall av nämnden
bestämmas till det försäljningspris, som kunnat för ifrågavarande malmpartier
vid leveranstillfället ernås vid försäljning till utomstående. I det fall, att
bolaget tillgodogjort sig malm, som med hänsyn till skrädning och anrikning
ej varit i för varans förmånligaste placering hos utomstående erforderligt
koncentrerat skick, skall emellertid den av bolaget tillgodogjorda malmen
värderas efter det försäljningspris, som vid samma tidpunkt kunnat från
utomstående uppnås för den sålunda mer koncentrerade varan, med avdrag
för de kostnader, som en dylik bearbetning skolat medföra. I dessa kost-
nader skall med nödig säkerhetsmarginal för oförutsedda utgifter inräknas
efter vanliga grunder beräknad ränta å investerat kapital samt amortering,
tillräckligt stor för att säkerställa de tänkta anläggningarnas slutamorterande
under den tid, som med hänsyn till känd malmtillgång och andra omstän-
digheter med säkerhet kan beräknas därför. Den prissättning, som bestäm-
mes av nämndens flertal, får icke av parterna överklagas. De uppgifter,
som av bolaget tillhandahållas nämnden, skola behandlas konfidentiellt.

Från de sammanlagda saluvärdesbelopp, som sålunda erhållas för från
statens gruvor och gruvandelar under året bortförd malm, skall avdrag
göras för samtliga å statens av arrendet omfattade gruvor och gruvandelar
belöpande under året uppkomna kostnader, nämligen:

1) direkta utgifter för utmålsläggning, försvar, undersöknings- och tillredningsarbeten, brytning, uppfordring, avfraktning, vattenundanhållning, skrädning, sovring, anrikning och andra arbeten vid gruvdriften samt för reparation och underhåll av för gruvdriften avsedda byggnader och andra anläggningar, maskiner, redskap och inventarier;

2) allmänna omkostnader såsom förvaltnings-, försäkrings- och understöds-kostnader, i den mån omkostnaderna stå i rimligt förhållande till omfattningen av gruvdriften (till allmänna omkostnader räknas ej räntor);

3) å gruvföretaget belöpande under ifrågavarande år utbetalade skatter och onera; dock ej sådana skatter, som beräknas å inkomsten å ifrågavarande gruvrörelse;

4) till ifrågavarande år hänförlig värdeminskning å sådana byggnader, inklusive bostadsbyggnader etc., och andra anläggningar, maskiner, redskap och inventarier, som äro avsedda för stadigvarande bruk i gruvdriften, vilken värdeminskning skall beräknas med hänsyn såväl till den slitning, som trots noggrant underhåll och aktsam vård drabbar egendomen, som ock till den tid, egendomen kan beräknas komma till användning för sitt ändamål, ävensom den värdeminskning, inneliggande lager av förbrukningsartiklar för gruvdriften undergått under året; så snart viss egendom blivit genom avdrag enligt detta moment till fullo amorterad, skall vidare avdrag för värdeminskning därav givetvis ej ske;

5) sex procent ränta å värdet den 1 juli av följande för gruvdriften avsedda tillgångar nämligen: byggnader, inklusive bostadsbyggnader etc., och andra anläggningar, maskiner, redskap och inventarier, som äro avsedda för stadigvarande bruk i gruvdriften, samt lager av förbrukningsartiklar för gruvdriften; skolande dessa tillgångar härvid upptagas till de värden, var till de enligt bestämmelserna i gällande lag om aktiebolags balansräkning må upptagas, varvid dock lagret av förbrukningsartiklar icke under några omständigheter må upptagas till högre belopp än som motsvarar kostnaderna för deras anskaffande.

Från det överskott, som erhålles efter avdrag för årets kostnader, skall slutligen före arrendeavgiftens beräknande avdrag göras för

6) den förlust, som under tidigare år av arrendetiden eventuellt uppstått å ifrågavarande rörelse, beräknad enligt samma grunder, jämte ränta därå efter 6 procent för år — givetvis i den mån densamma icke tidigare avdragits.

§ 8.

Mom. 1. Arrendeavgiften skall under tio år räknat från och med fjärde kalenderåret näst efter det år, varunder detta avtal träder i kraft, utgå med minst etthundratusen (100,000) kronor årligen. När arrendeavgiften för ett år enligt i föregående paragraf angivna beräkningsgrunder skulle hava understigit 100,000 kronor, skall skillnaden jämte ränta därå efter 6 procent för år täckas genom motsvarande avdrag från arrendeavgifterna för

efterföljande år under arrendetiden, i den mån dessa enligt samma beräkningsgrunder överskjuta garantisumman. Senast ett år före utgången av ifrågavarande tioårsperiod liksom senast ett år före utgången av varje följande tioårsperiod av arrendetiden äger part påkalla förhandling om revision av avgäldens minimibelopp för nästkommande tioårsperiod. Uppnås icke därvid överenskommelse om ändring av minimibeloppet, skall detta fortfarande utgå med 100,000 kronor per år, men bolaget äger då rätt uppsäga avtalet att upphöra ett år efter uppsägningen.

Mom. 2. Intill dess ovannämnda garantibelopp å 100,000 kronor per år börjar utgå, respektive intill dess avtalet dessförinnan upphör jämlikt § 12, skall bolaget å kronojord inom socknarna efter samråd med kommerskollegium och chefen för Sveriges geologiska undersökning utföra malmetnings-, undersöknings- och andra arbeten, såsom geologiska undersökningar, elektriska mätningar, borrhningar, malmblootningar, schaktsänkningar och anläggningar för sammanlagt minst 50,000 kronor per år räknat. Jämlikt § 5 skola av bolaget under denna tid verkställda inmutningar å kronojord tillfalla staten, oavsett om bolaget begagnar sig av rätten enligt § 12 att uppsäga avtalet inom tre år efter arrendeavtalets ikraftträdande.

§ 9.

Bolaget skall senast den 30 april varje år tillställa staten en tablå över beräkningen av arrendeavgiften för nästföregående år. Tablåen skall innehålla erforderliga uppgifter angående de i § 7 angivna förhållanden samt vara åtföljd av bestyrkta utdrag ur räkenskaperna för gruvföretaget, analysattester och andra handlingar, allt i den mån det erfordras för styrkande av i tablåen lämnade uppgifter, ävensom uppgift på de av den i § 7 omförmälda nämnden fastställda värdena för under nämnda år av bolaget för användning inom eget förädlingsverk bortförd malm. Erinringar mot av bolaget sålunda lämnad redovisning må icke framställas senare än tre månader efter dess emottagande.

Senast den 30 april varje år skall bolaget även till staten erlægga den sålunda uträknade å föregående år belöpande arrendeavgiften. Sker det ej, vare bolaget pliktigt att från nämnda dag betala ränta på avgiftens belopp efter sex procent för år.

§ 10.

Staten äger att på bolagets bekostnad anställa två kontrollanter, som hava att kontrollera de i §§ 7, 8 mom. 2, och 9 avsedda uppgifter och beräkningar och i därför erforderlig omfattning äga taga del av bolagets räkenskaper. Uppgifter, som av bolaget sålunda sålunda tillhandahållas statens kontrollanter, skola behandlas konfidentiellt.

§ 11.

Mom. 1. Bolaget är skyldigt att giva gruvegendomen skälig vård samt att vid gruvrörelsens bedrivande i övrigt taga hänsyn till statens intressen

ävensom att vid gruvor med känd, brytvärd malmtillgång till arrendetidens slut underhålla de anläggningar med därtill hörande inventarier, som erfordras för gruvrörelsens rationella bedrivande.

Mom. 2. Bolaget ansvarar för försvaret av samtliga under detta avtal inbegripna utmåslagda fyndigheter och får endast efter statens godkännande låta sådan fyndighet sönas. Bolaget är dock berättigat att när som helst under arrendetiden genom skriftlig anmälan till staten återlämna upplåten fyndighet. Därest staten inom två månader efter mottagandet av ifrågavarande anmälan skriftligen påfordrar fyndighetens fortsatta försvar, åligger det bolaget att fortsätta försvaret av ifrågavarande utmål, därest bolagets anmälan verkställdts före den 30 juni, intill utgången av samma år, men i annat fall intill nästföljande års utgång. Staten är efter emottagandet av bolagets nyssnämnda meddelande berättigad att fritt föfoga över sagda gruvegendom, vilken då icke längre omfattas av bolagets nyttjanderätt.

Mom. 3. Bolaget skall, då malm blottats å på grund av medgivandet i § 5 verkställd inmutning å kronojord, därå söka utmål, varvid utmåsläggning skall ske i statens namn.

Mom. 4. Gruvarbetet å upplåten egendom skall under arrendetiden bedrivas på sådant sätt, att, i den mån vid arrendetidens slut kvarvarande malmtillgångar det tillåta, arbete i oförminskad omfattning därefter icke försvåras.

Mom. 5. Vid återlämnandet av upplåten gruvegendom skall bolaget utan ersättning tillhandahålla staten resultatet av alla under arrendetiden gjorda grubarbeten, undersökningar och beräkningar, inklusive kartor och övriga handlingar, angående statens sålunda återfallande gruvegendom och dess tillgodogörande.

§ 12.

Bolaget äger rätt att efter därom gjord anmälan före utgången av tredje kalenderåret efter det år, varunder arrendeavtalet träder i kraft, återfrånträda arrendet vid utgången av det kalenderår, varunder anmälan verkställdts.

§ 13.

Mom. 1. Vid arrendetidens slut bruten och uppfordrad, men ej enligt § 7 från gruvorna bortförd malm äger bolaget att, därest arrendet ej upphört på grund av uppsägning enligt § 12, hava kvarliggande under två år därefter. I den mån ifrågavarande malm av bolaget under denna tid bortföres, skall bolaget till staten redovisa hälften av malmens enligt § 7 bestämde värde efter avdrag av eventuellt förut ej jämlikt samma paragraf avräknade omkostnader och förut ej täckta förluster från tidigare år av arrendetiden. Är malmen inom nämnda tid ej bortskaffad, tillfaller den staten utan ersättning. Vid arrendetidens slut i magasin eller dylikt i gruvan under jord befintligt brutet malmhaltigt berg tillfaller staten mot

ersättning av kostnaderna för borring och lösskjutning av detsamma, dock ej mer än som motsvarar det malmhaltiga bergets värde, beräknat efter motsvarande grunder som de, vilka angivas i § 7. Hava dessa kostnader avdragits vid den i samma paragraf nämnda beräkning av överskott, utgår ingen ersättning.

Upphör arrendet på grund av uppsägning enligt § 12, tillfaller vid arrendets slut vid och i gruvorna kvarliggande malm och malmhaltigt berg omedelbart staten.

Mom. 2. De på statens gruvor och gruvandelar belöpande, vid arrendes upphörande under liksom ovan jord befintliga, bolaget tillhöriga lösa inventarier inklusive maskiner och rullande transportmateriel har staten rätt att lösa till anskaffningsvärdet med avdrag för den i § 7, 4) omförmälda värdeminskning på grund av slitning, prisfall, bristande ändamålsenlighet eller andra omständigheter.

Mom. 3. I gruvorna under jord befintliga fasta anläggningar, i den mån de belöpa på statens gruvor och gruvandelar, tillfalla staten utan lösen.

Mom. 4. Ovan jord befintliga fasta anläggningar, i den mån de belöpa på statens gruvor och gruvandelar, äger staten vid arrendets upphörande enligt §§ 2, 8 eller 16 rätt och — i den mån de äro för den fortsatta gruvdriften nödiga och nyttiga — skyldighet att lösa efter bolagets anskaffningskostnad med avdrag för jämlikt § 7, 4) avräknade värdeminskningar. Därest bolaget äger den mark, varå sådana anläggningar, som skola lösas, äro uppförda, har staten rätt och skyldighet att jämväl lösa denna mark till bolagets anskaffningsvärde, med avdrag för eventuellt skedd värdeminskning. Vid arrendets upphörande enligt § 12 skola ovan avsedda anläggningar utan ersättning tillfalla staten.

Därest viss fast anläggning ovan jord är avsedd för såväl statens som bolagets gruvegendom och icke är för den egentliga gruvbrytningen i statens gruvor oundgängligen erforderlig, äger varken staten eller bolaget påfordra inlösen därav.

Mom. 5. Sådana i mom. 2 och 4 omförmälda inventarier och anläggningar, som icke av staten lösas och som äro belägna på statens mark, skola av bolaget bortskaffas, om de äro för gruvrörelsen hindersamma, inom ett år och i annat fall inom tre år efter arrendetidens utgång respektive efter det eventuellt påkallad skiljedom mellan parterna rörande sådan egendom fallit. Därest bolaget underlåter att inom nämnd tid borttaga dylika inventarier och anläggningar, är staten berättigad att på bolagets bekostnad borttaga desamma eller — om staten så föredrager — att utan ersättning övertaga dem.

Mom. 6. Bolaget skall i god tid före arrendetidens utgång till staten överlämna en förteckning, upptagande all den egendom, som kan enligt bestämmelserna i detta avtal bliva föremål för inlösen, med angivande av det pris, som enligt bolagets uppfattning skall jämlikt denna paragraf erläggas för respektive tillgångar. Senast inom sex månader efter arrendetidens ut-

gång skall staten skriftligen lämna bolaget meddelande om vilka anläggningar och inventarier, staten önskar tillösa sig, ävensom om de lösenbelopp, staten är villig erlægga för respektive inventarier och anläggningar. I den mån sådana meddelanden icke av staten lämnas, går staten förlustig sin lösningsrätt.

§ 14.

Alla bolagets meddelanden till staten jämlikt detta avtal, sasom uppsägningar m. m., äro riktigt framförda, om de skriftligen ingivas till kommerskollegium, liksom inbetalningar äro riktigt fullgjorda, därest de verkställts genom insättning å statsverkets giroräkning i riksbanken.

§ 15.

Arrende, som i detta avtal avses, må icke av bolaget å annan överlätas, utan att staten därtill lämnat medgivande.

§ 16.

Därest bolaget uppenbarligen åsidosätter ändamålet med denna överenskommelse eller eljest skulle göra sig skyldigt till sådant brott mot detta avtal, som i avsevärdare mån menligt inverkar på statens rättigheter enligt avtalet, och icke inom skäligen tid efter mottagen skriftlig erinran vidtager rättelse och lämnar skäligen ersättning för uppkommen skada, är staten berättigad uppsäga detta avtal till upphörande sex månader därefter.

§ 17.

Twist rörande tolkningen eller tillämpningen av de i detta avtal givna bestämmelser — vari inbegripas bland annat fastställande av arrendeavgifter, lösenbelopp och andra belopp, som jämlikt avtalet kunna komma att utgå, ävensom bestämmande av vilka tillgångar skola lösas — eller huruvida brott mot avtalets bestämmelser eller underlåtenhet att fullgöra detsamma föreligger eller påföljderna därav skall avgöras av skiljemän enligt lag.
